

Cenzurní legislativy DSA a EMFA prošly bruselským mlýnkem. Česká vláda poslušně souhlasila.

- editor007 | 27. března 2024

ČESKO / EU: Česká vláda opět na straně cenzury. Progresivistům se podařilo v Evropském parlamentu schválit dvě cenzurní legislativy ještě před tím, než v červnu voliči převolí jeho současné složení. V mainstreamu se o tom nic nedozvíte.

Další utážení šroubů svobody se tak obešlo – jako obvykle – bez jakékoli veřejné diskuse. Jak jsme se dozvěděli, už je pozdě i na blokační menšinu členských zemí. Poté, co EMFA prohlasoval i Coreper (Výbor stálých zástupců vlád členských zemí), schválení Radou ministrů je jen formalita a už se ani nehlasuje (podobně to asi dopadne s migračním paktem).

Zatímco unijní nařízení Digital Services Act (DSA) umožňuje Evropské komisi omezit svobodu projevu Evropanů prostřednictvím digitálních platforem, European Media Freedom Act (EMFA) dává Komisi pravomoc regulovat evropská média a prostřednictvím vhodně zvolených “hodnotitelů” odstříhnout ta nepohodlná od inzerce a od většího dosahu na platformách. Česká vláda v obou případech poslušně souhlasila – u DSA to bylo Ministerstvo průmyslu a obchodu (v rukou STAN) a u EMFA Ministerstvo kultury (v rukou ODS).

Parlamentní a neparlamentní opozice i všechna nezávislá média a jejich sdružení mohou přemýšlet, zda opravdu nestálo za to bít včas na poplach. Další utážení šroubů svobody se tak obešlo – jako obvykle – bez jakékoli veřejné diskuse. Snad nás to ponoukne k tomu volit příští české europoslance úplně jinak než dosud. Hlavně však k volbám v červnu přijít.

Orwellovský zásah EU proti médiím.

Oficiální text říká, že „navrhované nařízení stanoví mimo jiné ochranu proti politickému vměšování do redakčních rozhodnutí a proti sledování. Klade důraz na nezávislost a stabilní financování veřejnoprávních sdělovacích prostředků, jakož i transparentnost vlastnictví sdělovacích prostředků a přidělování státní reklamy. Stanoví rovněž opatření na ochranu nezávislosti redaktorů a ve prospěch zveřejňování střetů zájmů. Zabývá se i otázkou koncentrace vlastnictví sdělovacích prostředků a vytvoří novou nezávislou Evropskou radu pro mediální služby, která bude složena z národních orgánů pro sdělovací prostředky.“

Tuzemské i evropské profesní oborové asociace upozorňují na rizika, která by nová legislativa přinesla. Evropské vydavatelské asociace EMMA a ENPA například [konstatují](#), že přijetí aktu ve stávající podobě nebude chránit svobodu médií, ale „spíše podpoří regulaci médií na úkor svobodného a nezávislého tisku a evropské demokracie. Musíme nanejvýš naléhavě požádat o jeho zásadní revizi, nebo o úplné opuštění projektu“. Problematické části zahrnují nastavení pravidel pro přidělování státní inzerce, požadavky na transparentnost, záruky proti nepřiměřenému moderování obsahu ze strany velkých platforem a omezení vlastnických práv.

„Návrh Komise na zřízení nové Evropské rady pro mediální služby budí obavy o nezávislost takového subjektu. Při špatné implementaci by mohlo otevřít cestu ke státní kontrole médií... Pouhá regulace médií nemůže sama o sobě fungovat jako dostatečná záruka pro svobodu tisku.“ Celé to zapadá do již dřívější varovné předpovědi, že Evropská komise se bude snažit média, která podporují její

progresivistickou politiku, dotovat, a ta nepohodlná cenzurovat pod záminkou, že šíří dezinformace, v novém newslpeaku „systémová rizika“.

Ve skutečnosti však EMFA není o svobodě ani pluralitě médií. Je to spíše fíkový list pro křížovou výpravu EU proti Polsku a Maďarsku – s čímž má EK dlouhodobě problém. Když se EMFA v září 2022 poprvé navrhovala, místopředsedkyně Evropské komise Věra Jourová při rozhovoru o EMFA Maďarsko výslovně zmínila. Přitom zpráva Unie občanských svobod pro Evropu uvádí v seznamu zemí, kde jsou novináři nejvíce ohroženi fyzickými a slovními útoky, Belgie, Chorvatsko, Francii, Německo, Nizozemsko a Irsko. Zpráva rovněž naznačuje, že omezování svobody informací je problémem v celé EU.

EMFA má opravdu jen málo společného s pluralitou médií a spíše souvisí s politickým směřováním médií v konkrétních zemích. Jinými slovy, polská a maďarská média mají tendenci být konzervativní a rozhodně anti-woke. Cenzurní choutky Evropské komise jsou dobře patrné už v Aktu o digitálních službách a záměru centralizovat regulaci politické reklamy. To vše zapadá do širšího rámce snahy EK o intervenci do politických projevů a aktivit pod záminkou boje proti “nenávistným projevům” a “dezinformacím”.

Kladivo EU na svobodu slova dopadlo v únoru.

V platnost vstupuje EU legislativa Digital Services Act (DSA), která může významně ohrozit svobodu projevu v ČR. Co jste o DSA chtěli vědět a báli jste se zeptat? Jaké jsou největší pasti pro svobodu slova?

Zatímco v americkém Kongresu – díky skandálu Twitter Files – grilují úředníky, kteří se podíleli na politické objednávce cenzury na sítích, v EU má DSA tyto nekalé praktiky naopak posvětit. V kampani před evropskými volbami se připravme na to, že digitální kanály konzervativních kandidátů mohou být zablokovány cenzurními zásahy, které platformám (a médiím) nařídí DSA (nebo European Media Freedom Act). Stát se to může také odpůrcům korespondenčního hlasování, Green Dealu, ESG, migračního paktu nebo redefinice manželství.

Digital Services Act (DSA) je nařízení Evropského parlamentu (EP) a Rady EU o jednotném trhu digitálních služeb. Plné účinnosti nabude 17. února, kdy má být dokončena právní implementace v členských zemích. Na jedné straně zavede jednotná pravidla pro řešení problémů, jako jsou podvody při elektronickém obchodování, kybernetické hrozby nebo omezování hospodářské soutěže, na straně druhé vytvoří hrozby pro svobodu slova pod záminkou potírání nenávistných projevů a dezinformací.

Schválení DSA proběhlo za téměř naprostého nezájmu médií i veřejnosti a navzdory obrovským rizikům pro svobodu projevu. Z českých europoslanců hlasovali proti pouze David (SPD) a Blaško, přičemž Vondra, Zahradil, Vrecionová, Tošenovský (všichni ODS) a Konečná (KSČM) se zdrželi. Ostatní nesou za schválení DSA spoluodpovědnost.

Řada opatření bude pro menší poskytovatele digitálních služeb znamenat nové povinnosti a administrativní zátěž. Za přínosné však lze považovat to, že digitální platformy budou muset uživatelům zdůvodnit, pokud zasáhnou do jejich uživatelského obsahu, a dát jim možnost se tomuto rozhodnutí bránit a soudně si na něj stěžovat.

Hrozba posvěcení dosavadní politické cenzury je však značná. DSA podřizuje největší světové digitální platformy (Facebook, YouTube, X ad.) a vyhledávače Evropské komisi (EK) a dává jí výlučnou pravomoc určovat, zda dodržují nařízení, a ukládat pokuty až do výše 6% celosvětového obrátu. Pro platformy je tak Komise současně žalobcem, soudcem i katem.

Americký odvolací soud letos potvrdil rozhodnutí, které státním úředníkům zakazuje “vyhrožovat, vyvíjet nátlak nebo jakýmkoli způsobem nutit firmy provozující sociální sítě, aby odstranily, vymazaly, potlačily nebo omezily zveřejněný obsah příspěvků obsahujících chráněný svobodný projev”. Kdyby takový soud rozhodoval v Evropě, musel by soud DSA zrušit, protože právě o to v něm jde.

DSA do značné míry bere členským státům pravomoc regulovat digitální platformy a ty vede k tomu, aby filtrovaly nejen nezákonný obsah, ale i obsah škodlivý, který nově označuje jako „systémové riziko“. Jestliže budou sociální sítě přistupovat ke svobodě slova odpovědně a nebudou ochotné mazat veškerý obsah, který se Komisi nelíbí, hrozí jim nejen drastické sankce, ale i zákaz působení na evropském trhu. V minulých dnech už bylo kárné řízení zahájeno proti síti X (Twitter). Z důvodu rizik pro svobodu projevu roste odpor vůči nařízení po celé Evropě i v USA.

Nenávist přichází z Bruselu.

Evropský parlament prohlašoval za podpory významné části koaličních europoslanců. Co je podstatou návrhu? Jak by byla ohrožena svoboda slova českých občanů? Jak to nakonec za podivných okolností dopadlo? [\[zdroj\]](#)

Nenávist ke svobodě slova. Pod záminkou „boje s nenávistí“ odhlasoval před dvěma týdny Evropský parlament za významné podpory českých koaličních europoslanců (5 pro, 3 se zdrželi, 4 proti vs. opozice 0:1:3) návrh nové legislativy rozšiřující seznam trestných činů EU o nenávistné verbální projevy. Vedle nedávno schváleného Digital Services Act a návrhu Media Freedom Act se jedná o další útok na svobodu projevu ze strany unijních orgánů.

Podívejte se dobře, kdo z českých europoslanců hlasoval pro. Všichni tři Piráti asi nikoho nepřekvapí, ale s nimi zvedli ruku i Michaela Šojdrová (KDU-ČSL) a Luděk Niedermayer (Top09), který už jen předstírá soudržnost lídrů SPOLU. Tomáš Zdechovský (KDU-ČSL) se jen zdržel, tedy polovina lídrů kandidátky SPOLU se proti cenzurnímu návrhu nepostavila.

Podstatou návrhu je ve zkratce zařadit verbální projevy tzv. nenávisti mezi závažné trestné činy mezinárodního charakteru a odebrat pravomoc členským zemím je vymezit. Podrobněji “rozšířit unijní seznam trestných činů, aby zahrnoval nenávistné verbální projevy” s tím, že “se jedná o zvlášť závažné trestné činy, které se mohou šířit přes hranice”. Rozsah svobody projevu by po přijetí nové legislativy stanovovaly unijní orgány a členské země by musely všechny projevy označené jako nenávistné potírat bez ohledu na postoj své vlády.

Návrh zákona chce unifikovat definici projevů nenávisti coby trestného činu napříč EU. Prakticky to znamená odebrat pravomoc ČR takové projevy vymezit a podřídít českou definici přísnější podobě v západní Evropě. Podle návrhu se má stávající seznam trestných činů z nenávisti založených na barvě pleti, náboženství a etnickém nebo národním původu doplnit o projevy nenávisti založené na věku, zdravotním hendikepu, genderové identitě (!) a sexuální orientaci.

Bylo by pak možné kritizovat příslušníky výše uvedených menšin? Dělat si z nich legraci? Stále častěji vidíme bourání soch, které se dotýkají něčích citů, pokusy umlčovat komiky, cenzurovat slavné knihy a filmy. Celý konstrukt nenávisti se zneužívá k mazání příspěvků a k blokacím uživatelů na sociálních sítích. Nejrůznější aktivisté se snaží kriminalizovat nevinné verbální projevy a ostrakizovat lidi, jejichž názory se jim nelíbí. Snadno se tak likviduje politická opozice.

ZPRÁVA O ROZŠÍŘENÍ SEZNAMU TRESTNÝCH ČINŮ EU O NENÁVISTNÉ VERBÁLNÍ PROJEVY A TRESTNÉ ČINY Z NENÁVISTI

LEDEN 2024

Po schválení návrhu Evropským parlamentem hrozilo, že poslední pojistkou bude muset být český hlas v Evropské radě a hlasování jednotlivých států. Na ODS ve vládě už nelze moc spoléhat, protože prakticky ve všech kulturních otázkách ustupuje progresivistické koalici (podpora Istanbulske úmluvy od předsedy Senátu Vystrčila, bezvýhradná podpora korespondenčnímu hlasování, rozpolcenost při zpochybňování institutu manželství nebo odchodu od české koruny, neochota postavit se podpisu migračního paktu s jeho de facto kvótami ad.).

Bylo by tedy krajně nejisté, zda návrh EP česká vláda odmítne a umělý konstrukt nenávisti nebude v české legislativě dále rozšiřovat. Už i současná podoba je ostudou, gumový pojem „nenávist“ do právního řádu demokratické země nepatří. Bezprostřední výhrůžky násilím dostatečně pokrývají jiné paragrafy, toto se spíš blíží k „podrývání socialistického zřízení“.

Naštěstí se v tomto případě uplatňuje právo veta při hlasování premiérů a je pravděpodobné, že minimálně Maďari, Poláci a Slováci by si další omezení svobody projevu nenechali líbit. Podle europoslance Vondry, který byl stínovým zpravodajem, byl návrh z důvodů neshody stažen z dalšího jednání. Alespoň vidíme, jak to při projednávání chodí.

Má to být důvod ke spokojenosti? Pokusný balonek byl jako džin vypuštěn z lahve a bez pozornosti mainstreamových médií málem dokázal kouzlo nemožného – opět prosadit v Bruselu něco, co žádná česká strana neměla ve volebním programu. Zkusí to Evropský parlament znovu za 2-3 roky? Jen

pokud mu to dovolíme a necháme v něm za nás hlasovat ty, kteří nemají odvahu se postavit totalitním návrhům beroucím nám základní občanské svobody.

Zpracoval: NespokojenyCz

[ZDROJ](#)